

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 594/2024
21.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Гордане Којић, Светлане Томић Јокић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Стаменковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пријепољу З.К. бр. 16/23 од 11.10.2024. године и Вишег суда у Ужицу Кж1-9/24 од 25.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 21.05.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Стаменковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пријепољу З.К. бр. 16/23 од 11.10.2024. године и Вишег суда у Ужицу Кж1-9/24 од 25.01.2024. године у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) и 7) Законика о кривичном поступку, док се захтев у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријепољу З.К. бр. 16/23 од 11.10.2024. године, окривљена АА оглашена је кривом да је извршила кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика за које јој је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико у време проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и изречена јој је мера безбедности обавезно одузимање предмета- опојне дроге канабис. Истом пресудом окривљена је обавезана да сноси трошкове кривичног поступка и да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док ће о осталим трошковима суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1-9/24 од 25.01.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Стаменковића и пресуда Основног суда у Пријепољу З.К. бр. 16/23 од 11.10.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Владимир Стаменковић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 7), члана 439. и члана 441. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде преиначи тако да окривљену ослободи од оптужбе или према окривљеној оптужбу одбије или да побијане пресуде укине а списе предмета врати нижестепеним судовима на поновни поступак и одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) и 7) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да су нижестепени судови неправилно донели осуђујућу пресуду упркос постојању околности које трајно искључују кривично гоњење, имајући у виду да је окривљена поступила по наредби Основног јавног тужиоца у Пријепољу, па је неосновано схватање нижестепених судова да је Основни јавни тужилац у Пријепољу имао право да поднесе оптужни предлог против окривљене АА. У поднетом захтеву бранилац наводи да с обзиром на чињеницу да окривљена није зависник од опојних дрога, налог окривљеној да се подвргне лечењу од болести зависности је бесмислен, а осим тога наредба Основног јавног тужилаштва у Пријепољу не садржи одређење коме је окривљена дужна да се јави и на који начин је било потребно да се подвргне лечењу, чиме се суштински указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) и 7) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховни суд оцењује као неосноване, а који наводи браниоца окривљене су већ били предмет оцене другостепеног суда о чему је другостепени суд на страни 3. пасус 3. образложења пресуде дао довољне и јасне разлоге које и овај суд прихвата и на исте у смислу члана 491. став 2. ЗКП упућује.

Даље, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је налог окривљеној да се подвргне лечењу од болести зависности био бесмислен и немогућ имајући у виду да окривљена није зависник од опојних дрога, да у оптужном предлогу није ни предложена мера безбедности обавезно лечење наркомана, те је погрешан закључак нижестепених судова да је окривљена била дужна да се јави свом изабраном лекару који би је упутио на даљи специјалистички преглед, посебно што у наредби тужилаштва није наведено коме је окривљена дужна да се јави – изабраном лекару или специјалисти, односно на који начин је потребно да се подвргне лечењу, којим

наводима бранилац чињенично оспорава нижестепене пресуде и суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА у овом делу оценио као недозвољен.

Бранилац даље у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерички означава да су у побијаним пресудама учињене и повреде закона из члана 439. и члана 441. ЗКП, међутим, у образложењу захтева бранилац не наводи у чему се састоје наведене повреде, из ког разлога је Врховни суд оценио да захтев за заштиту законитости у овим деловима нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, с обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП, члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић